

مهسعوود محهمهد

«پيشه كى»

بؤ گوتارى «بهركوتيكى خهرمانى كوردناسى له ئه ورووپا»

وهشانى يه كه م: گوتارى «كۆرى زانيارى كورد» سالى 1974

وهشانى دووم: سايتى www.mamosta.net سالى 2009

ژيان له نووكيه وه كيشه و گري و گال و تهنگوچه له مه يه. بهر له ژيان، بوون و سروشت به تيكرايي، له يه كتر خشان و به يه كدا هاتن و تيكهه لقزان و يه كتر خستن و كاري ئه و توپيه... به داخه وه.

له م دهريا بي سهروب و پايانه ي ئهرك و سهختي و دزايه تي و بينبركي و دهستهويه خه بووني ژيان و بووندا، به پي كه م و زوري چه كي له سه ره خو كردنه وه و هه له مه ت بردن، هه له وه ست زورتر وه يا كه متر زه حمه تي تيدا ده بي: كه به ره نگاري درنده ييك بوويت و چه كي خو پاراستن و راو كردنت ده ست و ددانه كانت بوون رهنگه خو ت بيته نيچير، خو ئه گه ر تيروكه مانيك وه يا شير و رميكت پي بوو ئه وسا تهرازووي به خت روو له گوران ده كات، كه ده ست گه يشته ده مانچه وه يا تفهنگ وه يا نارنجوك ئيتر ده بيته راو كه ري راسته قينه.

گه لانيش، وهك تاكه مرؤفه كان، له ههنگامه ي به يه كه وه ژيان و خو سه پاندن و مامله تي ژين و ژياردا خو يان له م هه له وه سه ته پر ترس و له رزه ي «خوران و ره سين» ده بيننه وه. هه رچه ند شتيكي به رچاوه كه وا پي به پي تي هه لكشاني ئاده مي له پله ي شارستانه تي و زور بووني په يوه ندي و په ره سه ندي رو شنبيري و داها تني مه يداني تازه به تازه ي هاريكاري - به كورتي له گه ل پيشكه وتني تيكرايي ئاده مييدا، باري تيكه گه يشتن و ريككه وتن و گونجاني به رژه وه ند و ته بايي گشتي ورده ورده پتر خو دي نيته بهر هه ستي هه ستيار و سه ر په رهي داستاني بوون و ژين، به لام هيشتان گه ليكي به به ره وه ماوه تا ئه و كاته ي پيوست ناميني به ئه ندي شه ي خو پاراستن و له سه رخو كردنه وه. به نيسبه ت منه وه كه تاكيكي كوردم و وتوويزم له گه ل ئه وه، چه ندي به قسه كانم ري ئاماده بووني كورد خو ش كه م بو به هيز بوون و پهيدا كردني چه كي له سه رخو كردنه وه، ناگه م به سنووري توهمه و تاواني سه ته مخوازي و ده ستريزي چونكه گه لي كورد له باريكدا نيه چاوه نواري سه تم و ده ستريزي لي بكرت، هه تا په ل بكوتني و تيل بوه شيني ده ست و كوته كي له سنووري ماله كاوله كه ي خو ي تپه ر ناكات. كه سيك بكه ويته بهر كوته كي كورد دياره به پي خو ي ها توته بهر ئه و كوته كه و هه ر خو ي ده ستريزي كر دووه له سنوور و مال و ژياني كورد.

بيگومان گه لي بي ده سه لات پتر چه ز به خو شي و برايه تي و داد و ئاسايش و هيمني ده كات، چونكه هه ر له و مه يدانه دا ئوميديكي به سوود و به ختيازي هه يه... ئه گه ر ريم هه بي ليم به عيب نه گيري ده ليم هه موو ئه و گيانله به رانه ي گوشتيان ده خوري

ئامادهن مه زبه تهی حهرام کردنی کوشتن و برین و گوشت خواردن مۆر بکهن، مه رج ئه وه یه شیر و پلینگ و گورگ ئیقناع بن و گوشت حهرام کردن بسه لمینن. گیانله بهری بیده سه لاتی گوشتنه خۆری گوشتخوراو ههر به جارئ قرانی دیت که هات و له خۆی غافل بوو و که مته رخه می کرد له خۆ به هیز کردن.

گه لی کورد، وه ک گه لیککی نمونه یی له به ره نگار بوونی هه ره شه ی سه خت به ده سه لاتی که مه وه، خۆی له باریکدا ده بینئ ته ویش باریکی نمونه ییه له پیویست بوونی پارسه نگ کردنی لایه نی که م و کوری و بیهیزی، به و چه کانه ی که دهستی پینان دهگا و پینان به هیز ده بی و ده سه لاتی له سه رخۆ کردنه وه ی فراژوو ده بی. بیگومان له هه موو چه کان نیزی که ده ستتر و له گه ل نیزی که ده ستیدا یه کجاریش کاریگه ر، چه کی زانست و رۆشنیرییه به تایه تی ئه و زانست و رۆشنیرییه که وا په کیان له سه ر «مختبر و تطبیقات» نه که وتوو به خویان و ئه رک و مه سه رفی قورسیانه وه که وا ره نگه به کورد هه لئه ستی. هه ر ئه م لایه نه ی زه حمه ت و ئه رکی «مختبر و تطبیقات» له هۆی که م بوونی پسپۆری کورد له و زانستانه ی به ندن به داموده زگای تاقی کردنه وه و به کارهینانی «مختبر» و که رسته ی گرانبه ها... کوردیک بیه وی له و زانستانه بیته پسپۆر ده بی خۆی له گو شه ییکی یه کیک له ولاته ده وله مه نده کان قایم بکا و ده ست بگری به دامه نی ده سه لات و دارایی ئه و ولاته وه بۆ به رده وام بوونی له سه ر ره وتی پر ئه رک و خه رجی زانستی «تطبیقی».

تا ئیستا شه قامیکی به رفه وان له بهر پی و هه نگاوی کورددا هه بیته که گه شتی رۆشنیرانه ی تیدا بکا شه قامی زانستی «نظری» یه به تایه تی بابته ی ئه ده ب و زمان. داها تی رۆشنیرانی کورد له میژوو و جوغرافیای کورد و کوردستان، تا ئیستا، له چاو خه رمانی ئه ده ب و زمانی کوردی وه ک «بهر کوت» وایه. دیاره میژوو و جوغرافیا، هه رچه ند زانستی «تطبیقی» ش نین به لام هینده ی ئه ده ب و زمان نیزی که ده ست نین. که رسته ی لیدوان و له سه ر نووسین و توژینه وه ی ئه ده ب و زمان له بهر دهستی هه موو رۆشنیرییک و نووسه رییک دایه، خۆ ئه وه ی راستی بی به نیسه ت ئه ده به وه نووسه ر بۆ خۆی ده توانی تیدا بیته سه رچاوه، له و ره وه که کاتیک خۆی گه یانده پایه ی «نووسه ریی وه یا بوژیی» نووسین و هه لبه سه ته کانی ده بنه بابته ی لیکۆلینه وه بۆ غه یری خۆی. وا هه یه نووسه ر وه یا بوژی به هۆی به کارهینانی شیوازیکی ره مزی هیمایی پر له رسته و وشه و ته عبیری سه یر و قه ت که س نه بیستوو و

کهس تینه گه یشتوو، بۆته سه ره باسی رۆژانه ی نووسهران له گۆفار و رۆژنامه و نامیلکه و کتیباندا.

باری زمانیش تا راده ییک وه ک باری ئه ده ب وایه: که رسته که ی هه میسه له به رده ماندایه، به کوردی با بلین ئاوی بیرى زمان «دهست هه لینه» و پویستی به وه نییه شریت و ده ولکه ی بۆ به کار بیهت، چونکه خهریک بوونی مرۆف به زمانه وه خهریک بوونه به جوزئییک له زاتی خۆی، به و مانایه که زمان و وتووێزی ماده رزاد به شیکى بنجیه له سروشتی مرۆف.

که بمانه وئ ده توانین لیسته ییکى ئه و زانستانه ی «نظرى» بگرین که له جغزى ده سه لاتى پیه خهریک بوونی کورددا هه یه و هه مووشیان له نزیکه وه خزمه تی راسته وخۆی کورد بکه ن. به لام لیره دا رپی دوور کورت ده که مه وه و ده لکیم به هۆی نووسینی ئه م پیه که یه وه که ناوه رۆکی سى وتاری ناو ئه م کتیبه ن. بابه تی وتاره کان، هه رچه ند زوربه ی ئه و بابه ته نووسینی بیگانانه له سه ر کورد، به قه ده ر هه ر بابه تیکی پاته وپاتی کوردایه تی له گه ل به رژه وه ندى کورد خهریکه و پیکه یته رى سووده بۆ کورد. پى به پى نووسینم له رووپه ره کانی لیره به دواوه دا مه به سم روون ده بیته وه. به ده م روون بوونه وه ی مه به سیشه وه بیر و باوه ریکم، که له ناوه رۆکی گوتاره کانه وه هه لده قولی، ئه ویش ده خمه به ر چاوی خویته ر.

من له گۆشه ی نیگای سوودی میله ته ی کورده وه سه یری ئه م نووسینانه و زانستانه ده که م ئنجا به ته رازووی راستی و بیفیلی هه لیانده کیشم. بیگومان هه موو زانستییک و رۆشنیرییک بایه خى خۆی هه یه، به لام بۆ میله تیکی پارچه کراوی ماف خوراوی وه ک میله ته ی کورد ئه و نووسینانه و زانستانه و راستیانه ی که راسته وخۆ په یوه ندیان به کورده وه هه یه و ده وره یه ی تاریک و نه زانراوی رۆشن ده که نه وه و چه کیکی له سه رخۆ کردنه وه ده ده نه ده ستی یه که لکتر و پویستترن له زانست و راستییکى ساده و دووره په ریز له سوودی کۆمه لایه تی و رامیاری و ئابووری... وه یا هه ر لایه نیکی ژین و ژیار بى. تا بلپی چه ز ده که م بزانه له زوه ره دا ژیان هه یه یان نییه، که ی گیانله به ر بالی گرت، چۆن بوو به دوو که رتی له یه کتر جودای ئاژهل و روه ک، ناوه رۆکی ئاتۆم چ هه را و سه دای تیدایه، میرووله چۆن رینگه ده ر ده کا بۆ سه ر خواره مه نی، با هه ر له وه گه ریم که چه ند تینووم بۆ زانینی نه یینه زله کانی ئه م جیهانه که زانا و فه یله سووفه گه وره کان تیدا سه رسامنه.

له گهڵ ئه مه شدا هه موو ئه م پرسيارانه و وه رامه كانيان هه يندهى ئه م تاكه پرسياره و وه رامه كهى دلم نابزوینن. ئايا كهى بۆ يه كه م جار له ميژوودا وشهى «كوردستان» كهوته سهر زاران. زانينى وه رامى پرسياره كانى پيشووتر بۆ كورد و غه يرى كورد يه ك بابته و هه مان نرخ و بايه خى هه يه، به لام دۆزينه وهى سهره تاي داهاتنى زاراوهى «كوردستان» په يوه ندى راسته وخۆى له گهڵ ژين و بوون و چاره نووسى كوردا هه يه سهره راي ئه وه كه ئه ويش وه ك هه موو بابته تيكى تر خۆى له خۆيدا داهاتيكى رۆشنبيري و زانسته.

هه رچه ند رۆشنبيران و زانايان و ئه دييانى كورد له بارى كدا نين بتوانن ئامانج بۆ هه ر يه كيك له خويان دانين تاكوو به پيى پيويستى و گرينگى بابته كان تين و توانى ميشك و خامه يان ئاراسته بكهن و له «گرينگتر» هه وه بۆ «گرينگ» هه نگاو هه ليينن. به لام له گهڵ ئه مه شدا، كه له خۆوه و بى پلان دانان و نه خشه كيشان ئه م مه به ستهى ده ست پيكردن به «گرينگتر» له به ره مه يكي رۆشنبيرييدا هاته دى، ريكه وتيكي خوش و پيروۆزى تيدا ره چاو ده كه ين كه وا هه يندهى «به ره مه مى به پيى پلان» سوود و بايه خى هه يه. چ فه رقيك نيه له وه دا نيچير به ريكه وت بكه وته ده ستت ياخود ته له ت بۆ دانايتته وه و هه رگيز نيچيرى «ريكه وت» له بازا رى نرخدا كه متر نيه و نه بووه له نيچيرى به ر ته له كه وتوو.

بابه تى ئه م كۆمه له وتاره كه ليره دا كۆرى زانيارى كورد له شينهوى كتبيدا ده يخاته به رچاوى خويته رانه وه، بيگومان، يه كيكه له و بابته رۆشنبيرييهى كه په يوه ندى هه يه له گهڵ سوودى راسته وخۆ و پاته وپاتى گه لى كورد. له يه كه م وشهى يه كه م وتاريه وه تا دوا وشهى وتارى كۆتايى، وتوويز و ليكۆلينه وه و دوان و ره خنه گرتنى له راسته شه قامى ماف و به رژه وه ندى كورده وه سهر هه لده دا.

به پيى باوه رى بى لايه نگرى خۆم، سه ره له به رى نووسيه نه كانى ناو ئه م وتارانه له رووى سوودى كوردايه تيه وه وه ك ئه و ته رزه ميويه وايه كه تويكل و ده نكى نه بى و هه مووى هه ر خۆراك بى ئه گه ر ناوناوه ييك يه كيك له نووسه ران خۆى تيدا خويته دبیتته وه زيده شانازى كردن به كوردايه تيبى واى لى كردوه وه ك دلير و سوارچاكانى كۆنينه كه هه لسوڤ و داسوڤى شارايان به شير و رم ده كرد له مه يدانى موباره زه دا، ئه ويش خامه هه لكيشى له رووى ناحه زانى كورد و هه ره شهى تۆله سه نده وه يان لى بكا بۆ كورد. له مه شدا سه يروسه مه ره نيه. دياره رۆلهى ميلله تى زۆر ليكراو و مافخوراو به هه ستر و گوئى قوتتره بۆ تير و توانج.

خۆناسين يه كېكه له كه رسته و چه كى بهرگري. دۆزينه وهى هيز و بيهيزى و چاكه و خراپه و كه م و زورى و پلهى پيشكهوتن و دابران و هموو سه روبه ريكي گهل، يارمه تى ئه و گه له ده دا بۆ ئه وه بتوانى هه لوه ستى راست و بى هه له و ته له زگه بوه ستى له كۆرى ژين و بووندا. كوردى گوته ييكي هه يه ده لى «چه ند ده خوا و چه ند ده به زى» ئه م گوته يه بۆ گهل پيوستتره له تاك هه رچه ند له بنه رته دا په نده كه بۆ تاك هه لبه ستراوه. كه م وا هه يه، يا خود راستر ئه وه يه بلين هه ر مومكين نييه، مرؤف له خۆوه بى مامؤستا و رابه ر وه يا بى ره خنه گر و ناحه ز بتوانى لايه نى راسته قينه ي «په سه ند و ناپه سه ند» له خۆيدا هه ست پى بكا و به ته واوى، وه يا نيوه چلى، بزاني چه ند ده خوا و چه ند ده به زى. مرؤف زور به ئاسانى و ئاسايى له عاست خۆيدا به سه هوو ده چى هه م له رووى ئه وه وه كه هه ست كردنى به لايه نى چاكه ي خۆى چه ند جارن له پايه ي راسته قينه پتر ده بى و بايه خى گه ليك زياد به و چاكه يه ده دا و هه م له رووى ئه وه وه كه چاوى له زوربه ي خراپه و عه يب و كه م و كه سرى خۆى هه لده نگوئى و ناين بينى.

به دوا ئه م راستيه دا راستيى كى ترى وه ك ئه و هه يه كه به يه كه وه هه ردوويان مه وزوعى «به سه هوو چوون» ته واو ده كه ن. مرؤف چه ند كوئره له عاست عه يبي خۆى هينده زه رره بينه له عه يبي خه لقا، له م خوه شدا ده گاته راده ي «به عه يب گيرانى شتى بى عه يب». له په ند و فولكلورى ميلله تان ئه م له خۆ و له خه لق به سه هوو چوونه باره ها و جاره ها روون كراوه ته وه و چى من ليره دا ده يللم دووباره كردنه وه ي ته جره به ي له خۆم به پيشه وه يه.

له كولانه ي ئه م راستيه انه وه سه يريكي ناوه روكى ئه م كتبه ده كه م و نرخى بى ده دم. له ئاوينه ي بينگانه دا قه د و قه لافه تى كورد ده بينم و به چاوى ئه وان تيوه ي راده مينم و هيج وه ته نگ نايم له و ره خنه و پلار و توانجانه ي به سه هوو چوون وه يا ده ستريزيان تيدايه. چه نديكى له كورد به سه هوو چوون و به قسه لتيان داشكاندى، ئه وه ي له سه ر خه رماني تيكرايى نووسينه كانيان ده مينيته وه سامانيكه بۆ كورد كه ئه گه ر له وانه وه نه بوايه هه رگيز كو نه ده كرايه وه.

له گه ل مندا بنواره لاپه ره 43 قسه شپ و دره كانى دوكتور هيرتزيلد بخوتنه وه^(*) هه رچه ند چه زم ده كرد قسه ي خۆشتر و به ئينسافترى كردبا ده رباره ي كورد، به لام كه ئه مه ي نه كردوه له لاي خۆمه وه مه منوونى هه موو كاره كه ي ئه وم ته نانه ت چنپه كانيشى. به راستى پيوسته خاوه نمال شتومه كى ميوان نه كوئيته وه، ميوانيش

ههقی ههیه وه تهنگ بی له دهست تیوهردانی که لویه له کهی به تایبه تی گهر ئه و شتومه که کهرسته ی دیراسه ی ئار کایۆلۆجی بی. تو بلی ئه گهر له و ساله پر ترس و له رزه ی 1914 دا پسپۆریکی کورد بۆ لیکۆلینه وه ی زمان و میژووی ئه لمان چووبایه باقاریا و خاوه نماله ئه لمانه که ی کاغه زه کانی لی دراندبا وه یا نه قشی نووسینه کانی لی سربایه وه وه یا ورده ئامرازی کاری ئار کایۆلۆجی لی تیکه لپیکه ل کردبا ده بوا ئه و پسپۆره به کام زمانی مه رحه با و ره زامه ندی باسی خانه خوویه که ی کردبا؟ ئیمه ی کوردی ئیمرۆش به چ چاویک سه یری له خو بوردنی پسپۆره کورده که و نانکویری ئه لمانه که مان کردبا؟

من لیره دا قسه زیاده کانی هیرتزیفیلد نارازیمه وه، له میوانداری کورده که ش داناله نگینم. من ده مه وی به چاویکی واقیعین سه یری خویش و بیگانه و چاکه و خراپه بکه م. ئاخۆ ئه گهر ئه م «هیرتزیفیلد» ه بهر له 60 سال نه چووبا ناوچه ی «زه ردی ئاو» و نووسراوه کانی دینی «په یکو لی» نه خویندبایه وه کام رۆژه لاتی، با نه لیم کام کورد، زه حمه تی وه های به خه رج ده دا بۆ پاراستنی ئه م نووسینانه؟ له وانه بوو نه ک هه ر شتومه ک، به لکو گیانیسی ده ست تیوهردرا با ئه م دکتۆر هیرتزیفیلده!

خۆمان باشی ده زانین پیشه ی تیکدان و شکاندنی شوینه واری میژووی پیشه ییکی کۆنینه ی کورد و هه موو مسلمانانه به فه خر و شانازییه وه. له ناو بردنی دروشمی «کافران» پته و کردنی بیروبا وه یری موسلمانه تی بووه به دریتزایی زیاتر له هه زار سالی رابردوو... تا ئیستاش له ناو خه لقی ده شتوده ر و به شیکی زۆر له دانیشتووی شاره کانمان به و په یکه ر و نه قش و شووره و ویرانگه ی قه لای کۆن ده لین «گاوربار»، هه ر له گویره ی ناوه ناحه زه که شیان ره فتاریان له گه لدا ده کریت.

له نووسینی هه ندیک له و نووسه ره ئه وروپییانه ی لیره دا ناویان دیت زمانی کوردی به له هجه ییکی فارسی له قه له م دراوه. بیگومان ئه م رایه یان ناراحه تمان ده کات، به ولای ناراحه ت کردنی ئیمه شه وه، گه لیک له راستی دور ده که ویتته وه. به لام ده بی دوو تیبینی گرینگ بگرینه بهرچا و له باره ی سه رجومه ی ئه م نووسینه غه له تانه وه.

یه که م: نووسه ره کان چ مه به سستیکی ناپه سه ندی دزایه تی کورد و میژوو و راستیان نه بووه، به ئاره زۆ و ئانقه ستیش ئه و غه له ته یان نه کردوو. که بیانزانییا رایه که یان هه له یه هه ر نه بی له بهر خاتری خۆیان و ناو و شوهره تی زانستییان له هه له دوور

دەکەوتەنەوه. دیاره به پێی تینگەیشتنی خۆیان بۆ مەوزوووعە که رۆیشتوون و دووچاری هەلە بوون.

دوهم: ئەوسا، که ئەو نووسەرانی خەریکی تۆژینەوه بوون له بارەى زمانى کوردییەوه و له تۆژینەوه یاندا هەلەیان دەکرد هێشتان تاکیک له گەلی کورد پیتیکی نەنووسی بوو له بارەى زمانى کوردی و ئەسل و رەچەلەکیەوه. لەو دوایانەشدا که زمانزانی کورد گەیشتنە پایەى تۆژینەوه و پشکنینەوهی فیلۆلۆجی و سوودیکی باشیان وەرگرت له دیراسەى ئەو مامۆستایە بەهەلە جوانەى ئەورووپا.

بەسەهو چوونی بیگانە له عاست خزمایەتی زمانى کوردی و فارسى تا ئەو رادەیه که کوردی به لهجەییکی فارسى بزانی رووداویکی یە کجار ئاسایی و چاوه‌ڕوان کراوه، چونکه له یە کچوونی هەردوو زمان دیمەنیکی بەرچاوه و له هەست پیکراو بەولاترە. کوردی لهجەییکی فارسى بێ وهیا فارسى شیوه کوردییکی رەسمى و پیشکەوتووێ کوردی بێ، وهک لهجەى سولیمانی که شیوه ئاخاوتنیکی پیشکەوتووێ کوردییە، روالەتیکە رەشکەوپیچکە به چاوی بینەر دەکا.

دۆژینەوهی رەسەن بوونی هەردوو زمانیش کاریکە پر ئەرک. ئەوهی راستیی بێ تا ئیستاش لەو روهوه دەمەتەقە له میانى شارەزایانی زمان هەر بەردەوامە. به نمونە سەیریکی گوتاری مامۆستا توفیق وههیبی بکه که له بەشى دوهمی ژماره دووی گۆفاری کۆری زانیاری کورددا بلاو کراوه تەوه له ژیر ناوینیشانی «أصل الکرد ولغتهم» لەم گوتارەدا ویتەییکی دەستەویەخەبوونی ناوخیی زمانزان و میژووناسان دەبینی لەسەر ساغ کردنەوهی کوردبوون و نەبوونی لهجەى ولاتیکی بەرفرەوانی باشووری رۆژاواى ئیرانی ئیستا که.

ئەگەر له بیر خۆمانی نەبەینەوه، تا ئەو دوایانە که راپەڕینی رۆشنییری کورد چاوی خەلقى کردەوه بۆ دیتنی راستی لەو مەسەلانەى پەیوەندیان هەیه به کوردایەتی و ماف و میژوو و ولات... و هەموو شتیکی کوردەوه، بەشتیکی زۆر لەو کوردانەى به ناو سالان کەوتبوون و فرچکیان به ژیردەستی و خۆ به کەم گرتن گرتبوو زمانى کوردییان به لاوه زمانیکی دواکەوتوو بوو، تەنانەت حیسابى مەسرەفی رۆژانەیان به فارسى دەنووسی. له نووسینیکی ئایندهدا دەخوینیتەوه که وا له سالى 1205⁽¹⁾ ی کۆچیدا مەلای «ئیبینو ئادەم» ئەو کوردانە عەبیدار دەکا که رەخنەیان لێ گرتبوو لهوهدا دیباچەى نامیلکەییکی به کوردی نووسیوه... حاجی قادر له چەندین جیگە ئەو

که سانه دهشکینیتتهوه که دژی نووسینی کوردین، به تووره ییهوه باسی یه کیک⁽²⁾ ده کات که نارازی بووه لهوه کاک ئه حمه دی شیخ دهرسی به کوردی گوتوتهوه. بینگومان ئه مه ئه نجامیکی ئاسایی ئه و باره یه که بۆ ماوه ی ههزاران سال کورد خۆی تیدا دیوه. به لام له گه ل ئه مه شدا ده بی دان به وه دا بنیین که کورد له عاست زمان و میژوووی خۆی ئه م هه لوه سته ی هه بی و ئیمه عوزری بینینه وه، ریی ئه وه مان نامینی داوا له بینگانه بکه یین بیته پاریزهر «محامی» بۆ کورد و کوردی. ههر هینده مان ریی گله یی به سه ر بینگانه وه هه یه که وا به ئانقه ست دژایه تیمان بکا و چاو له و راستییانه بیوشی سوودی کوردی تیدا یه. که ئه مه ده لیم یه ک زه رره ش له نرخ ی ئه و له سه ر کردنه وه یه که م ناکه مه وه که ره ل ییکی کورد بۆ میلیله ته که ی به گیانبازی و سۆزه وه ده یکا و له م مه یدانده قسه ی ناحه زان وه یا به سه هه وچووان به درۆ ده خاته وه.

له م تیبینیانه دا جاریکی تریش سوودی خۆ دیتنه وه له ئاویتنه ی باوه ر و دل و دهروونی بینگانه دا له به رچاوان نو ی ده بیته وه. ههروه ک ده شی ناریکی ئاویتنه که بوویته هوی ناریکی وینه، ده شی عه بیی خاوه ن وینه که خۆی له ئاویتنه دا ده ر که وتیب و ئاویتنه چ سوچیکی نه بی له دزیو نواندنی وینه.

من تا ئیستا لایه نی «سلبی» و نه یاری ئه و نووسینه م کردوه به سه رچاوه ی سوود و که لک بۆ میلیله تی کورد، که له راستیشدا هه رچه ند ره واله تی «سلب» و نه یاریش بن سوودی بی خه وشن. که بین و لایه نی «موجب» و باری نووسینه کان بۆ کورد بخه ینه به ر چاو، ئیتر پی ناوی من و یه کیکی تر واتای چاکه ی لی بدۆزیتته وه وه یا ته ئویلی ئینسافکارانه ی بۆ لیداته وه. زوربه ی نووسینی ئه ورووییه کان له گه ل راستی جووت ده رۆن و شان به شانی به رژه وه ندی کورد جموجۆلیانه، له وه شدا چ نیازیکی تایبه تی «زاتی» یان مه به س نه بووه ئه و مه به سه نه بی که له راستی لانه دن ئه و راستییه ش له خۆوه و بی لایه نگیری له گه ل سوودی کوردا ریک هاتیب. که بۆیان روون بوویته وه زمانی کوردی که رت و له هجه ی زمانیکی تر نییه و له سه ر ره گ و بنجی خۆی رواوه و به ولای سه ربه خۆیی و ره سه نیشیه وه پره له جوانی و ریکی و ده وله مند ی چ توه مه ییکی لایه نگیری و مه به سی شه خسی مومکین نییه له و ریکه وته سه ر هه لدا.

بینگومان به ره نگار بوونی دۆزینه وه و سه پاندنی ره سه نی و سه ربه خۆیی زمانی کوردی ئه رکیکی یه کجار قورس ده خاته سه ر شانی ئه و نووسه رانه و زانایانه ی ئه وروویا. ئه گه ر چاومان لیلایی دانه هاتی له دیتنی ئه م وینه یه مان له ناو نووسینی بینگانه دا،

دهبی وه ک مرۆفی مهردی ملکه چ بۆ حق و راستی، خیرا و ئازایانه ئەم ئه رکه له سه ر شانی ئەوان هه له نگیوین بۆ سه ر شانی خۆمان یا خود هه ر نه بی ئیمه ش شانی خۆمان بدهینه سه ر به شیکێ ئه و ئه رکه. حه یفه، ئە گه ر نه لیم عه یبه، بیگانه به میژوو و زمانمانه وه خه ریک بی ت و خۆمان له خۆمان غافل بین.

گه لانیش وه ک تاکه مرۆف هه ر له ته مه نی مندالی و هه رزه کارییدا نوستنی ناو کۆش و باوه شی خه لقی لی به عه یب ناگیرئ و پارووی دهستی خیره ومه ندانی بی ره وایه، که ههستی به خۆی کرد و چه پ و راستی خۆی زانی و گه یشته پایه ی ره خنه گرتن و لیپرازی بوون و به راست گیران و به درۆ خسته نه وه، زۆر لی نا شیرنه چاو چرکاته وه له دهست و خامه ی بیگانه ئاخۆ که ی و چه ند و چۆن و چی ده لی ده رباره ی میژوو و زمان و ئه ده ب و هه موو شتیکی.

جگه له لایه نی عه یب و بی عه بی شه وه لایه نیکی به رزه وه ندی «مادی» هه یه له وه دا که کورد خۆی خه ریکی خۆی بی ت، چونکه به راستی زانی بیگانه هه رگیز ناتوانی وه ک کورد له و شتانه ی کورد بگات که په یوه ندییان به زمان و ئه ده ب و هونه ر و بی ر و باوه ر و تیگرای لایه نی نامادیه وه هه یه.

گوته یکی مه شوور هه یه ده لی پیاوه کی ئه ورووپایی له به له ده که ی کوردی پرسیه ئەم ئاوا یه ناوی چییه؟ و به له ده که ش گوتوه تی «نازانم» و له خه ریتان ناوی رۆییه به دی «نازانم!» ئەم گوته یه ئە گه ر راستی نه بی په نجه بۆ راستیکی بیفیل درێژ ده کات. هه ر وه ک کوردیک له واتای ئاشکرا و هیما یی گوته و کرده و برده ی کوردی تیده گا هه رگیز ئیمکان نیه زاناییکی بیگانه که له نووسین و خویندنه وه را کوردی فی ر بووه به و شیویه و تا ئه و راده یه تی بگا. به نموونه ده لیم له زۆر ناوچه ی خاوه ن کشتوکیلی کوردستان که گوترا فلانه که س ملکانه ی زهویه کانی «دوو زه کات» وه رده گری مه به س له م «دوو زه کات» ه پینجیکه، که می ش وایه خه لقه که وشه ی پینجیکیان له بی ر بی یا به سه ر زمانیاندا بی ت. ده و جا مرۆفیکی بیگانه که ی ده چیته ناو ناوه رۆکی وشه ی ئه وتۆبی که به ئە سل له سه ر بنه ره تیکی ئاینی و «زکاة» ی ئیسلامه تی هه لچه قیوه له و روه وه که زه کاتی ده غل و دان ده ییک بی. ئە وه ش بزانه له و ناوچانه هه رگیز زاراوه ی «دوو زه کات» بۆ شیناوردی وه ک تووتن به کار نایه ت هه رچه ند خاوه ن زهویه که پینجیکی ئه و تووتنه ش وه رگری که لی به ره هم دی ت، چونکه زه کات له تووتن وه رنه گیراوه تا کوو «دوو زه کات» ی بۆ به کار بی ت.

لیره دا نموونه ی به سه هوو چوونی نووسه ریکت بۆ دیتمه وه که له ئه نجامی نه شاره زایی تووشی هاتوه به لام له مهیدانی ئایین نه ک زمان.

رهئیف خوری، نووسه ریکى به ناوبانگی مارکسیستی دیاى عه ره ب، له گه پرا نه وه ی سه رگوزه شتیکی میژووی کوندا وا راده نویتى که «حسینى کورى ئیمامى عه لی» ئافره تیکى ته لاق دراوی ماره کرده وه و لای خۆی هیشتییه وه بی ئه وه سه ر جیی بکا تا ئه و کاته کۆنه میرده که ی په شیمان بۆته وه له و کاره نامه ردانه ی که کردبووی ئیتر «حوسین» ئافره ته که ی ته لاق داوه و ئافره ت چۆته وه لای کۆنه میرده که ی. رهئیف خوری که ئاگاداری شه ریه تی ئیسلام نییه نازانی ئافره تی ته لاق دراو بۆ میردی پیشووی هه لال نایته وه ئه گه ر میردی دووه می نه چوویتته لای. زه وقی حیکایه ت گه پرا نه وه و نه زانینی یاسای ئیسلام وه های لی خۆش هیناوه که ده وری «حوسین» له به سه رهاته که دا ته نها ده وری جوانمه ردی و پارێزگاری بی ت، ئافره ته که ش وه ک بوخچه ی نه کرایه وه و گۆلی نه ژاکا و بۆ لای هه مسه ری راسته قینه ی خۆی چوویتته وه.

له م بابه ته به سه هوو چوونه به هو ی که م شاره زاییه وه گه لیک جار ان گوته و نووسین دینه به ر گۆی و چاو. بیگومان بابه تی ئایینی بی وه یا میژووی وه یا هه رچی ده بی با بی هه موویان جینگه ی ته له زگه و لی هه لخلیسکانن بۆ مرۆفی نابه له د. هه لبه ت من نامه ی بلیم پسپۆر و زانایکی ئه ورووپایی هینده ی رهئیف خوری نابه له د ده بی، ئه وه ی مه به سته منه شتیکی تره.

من ده لیم به له دیکى ئه ورووپایی له زمانى کوردی و میژووی کورد و نه ریت و ئاداب و ئایینی کورد هه رگیز ناگاته پایه ی به له دیکى کورد له و مهیدانانه دا. له وه ش بترازی، به له دی ئه ورووپایی چی ده بی با بی، تازه به له دی کورد گه ییوه ته ئه و ته مه نه رۆشنییرییه که به رپرسی زمان و میژوو و ئه ده بی میلیله ته که ی بی. پی ناوی بشلیم خه ریک بوونی کورد به خۆیه وه چ رییان له خه لقی بیگانه ناگرئ، به پیچه وانه هاریکاری هه ر دوو لا فه رمانی زۆر سه ختی روون کردنه وه ی میژوو و زمانى کورد بۆ هه موان ئاساتر ده کا.

نووسینه کانی زانایانی جیهان ده رباره ی کورد که بکه ی نه ئاوینه و خۆمانی تیدا ببینن، ده توانین تیبگه ین به تیبه رینی کات ئاخۆ زیادمان کرده یا که م؟ گه وره تر بووین یا چوو کتر له باریکدا وه ستاوین نه زیاد ده که ین نه که م! چونکه گومان نییه له وه دا

تاکوو له زیاد کردن بین نووسینی بیگانان له بارمانهوه ئه ویش زیاد ده کا. میلله تی داوه ستاو و بی جموو جۆل و کهم برشت ته نها له رووی ئه ووه له سه ری دنوو سری که پاشماوه ی یه کیکه له گه لان و خلته ییکی میژوو. میلله تیک له ئیستا که یدا هه لمه ت و به ره هم و پیشکه وتنی نه بی وه ک ئه و کیله به رده سه یری ده کری که به سه ر قه بری مردوه وه هه لچه قیوه، ئیشاره بۆ ژیانیکی له مه ویش ده کا...

له هه ر رویکه وه سه یری ئه م نووسینه به که یت و به هه ر ته رازو یک هه لیانسه نگینی، له چاکه ی کورد به ولاره تیناندا نابینیت. وه ی کاشکی سه ره له به ری نووسینی ئه وروویا یه کان که له ناوه رۆکی ئه م سی وتاره دا ناویان هاتوو وه رده گیردرانه سه ر کوردی و کتیبخانه ی کوردناسیمانی پی ده وله مه ندر ده بوو.

له نووسینی وتاره کانداههستی ته وژمی خویتی نووسه ره کانمان ده که یت له وه ی ده ینوو سن. هه لمه تیان دژی ئه و هیرشانه ی بۆ سه ر کورد هاتوو چ هیرشی نه شاره زایانه بی چ هیرشی ئانقه ست، هه لمه تی سه ربازانه و مه جزوبانه یه به لام بی ئه وه ی شیوازی مه وزووعی خو یان دۆراند بی. به نموونه سه یری لاپه ره چه فده و هه ژده بکه و سرنج له لایه نی گیانی کورد په ره رانه ی خاوه ن نووسین بگره. من له گه ل ئه م باسه ی له سه رخۆ کردنه وه و ناحه ز به درۆ خسته وه دا وتوو ژیکی دوور و دریز و پان و به رفه وانم هه یه، له به ره و دوای ئه م پیشه که یدا کورته ییکی لی ده نووسم.

بابه تی ئه م کتیبه وه ک لیڤه به پیشه وه گوتم له جه رگه ی سوودی کوردا یه تیبه وه هه لدهستی له و روه وه که خه ریکی چشتی ئه وتۆ یه په یوه ندی «عضوی» به کورده وه هه یه، ئه م په یوه ندی یه یار بی وه یا نه یار بی فه رقیکی چه ندان ناکا، ته نانته ئه وه ی نه یاره ئه گه ر راستیش کا له ره خنه و هیرشی بۆ سه ر کورد هه ر نه بی وه ک نه شته ر هۆشیارمان ده کاته وه بۆ دیتنی که م و کورتی و عه یب و عاریک که مومکین نیه چ میلله تیک لیان ره ها بووی و خو لی دوور خسته وه شیان تا بلتی پیویسته. میلله ت به تیکرایی، سه ره رای عه یبی تاکه کانی، دوو چاری چه ندین عه یبی کۆمه لایه تی دیت که هی وایان تیدایه عه یبی کوشنده ن و له میژوودا وا بووه فه لاکه تی بی سامانی به سه ر هیناوه.

زور به ی خه لقی، به تایبه تی گه نجان، چه ز به وه ده که ن باس کردنی گه ل شریته ییکی پندا هه لگوتن و هه لدانه وه و ئارایش دان بیته ته نانته، به زۆری، نووسه ران و

بویژان و هونه رمه ندانیش له هافر کی «مسابقه» ی یه کتر به جیهیشتنه وهن له مهیدانی گوتنه وهی سروشت و رهوشته پاکه کانی گهل وه ک ئه وهی گهل کومه لیک فرشته و پهری بیت. ئاره زوی وهها ساده و پیوریتانی ههرچهند له تهنکاویکی روون و بیگهردی چاکه خوازی و گهل دۆستییه وه دیت به لام له ههمان کاتدا ره ته ل بردنیکى ده به نگانیه به سهر ههرچی دهرد و دهرمانی کومه له.

چاو که عیب و نه خویشی و ناته واوی گهلی نه دیت دیاره به دوا دهرمان کردن و چاره سهر کردنیدا ناگهریت. که به دواشدا بگهری بیگومان خه یالیکى چهوت بۆ دهرمانیکى هه له ی دهبا. وا هه یه نووسهر دانی به عیبی گهل داناوه به لام دهرله حزه که لکی دانپیدانانه که ی بریوه چونکه هوی عه یبه که ی داوه ته پال مه لا و شیخ و دهره به گ و بازرگان... ههر ده لپی ئه م کومه له خه لقه ی که وا به لای ئه وه وه هوی عه یی گهلن له لاهه. وه ک تاعون، هاتوون بۆ ناو گهل. دیوومه یه کیک نووسیوه تی تا قمیک فیلباز گهل گیل و نه زان ده کهن، له مه وه وا دهرده که وی به لای ئه وه وه له بنه ره تا گهل هه مووی ئه ره ستۆ و لوقمان بوو به لام فیلبازیکى وه ک ئیمامی شافیعی و عه بدولقادی گه یلانی هات و گیلی کرد...

خالیکى تری به سه هوو چوون که ئه ویش هینده ی «هه لدانه وهی بی بنج» مه ترسی لی ده کری، تاوانبار کردن و ناشیرن کردنی ئه و لایه نه یه که به ناحه ز دادنه ریت. تاوانبار کردنی لایه نی ناحه ز بووه به فه رمانیکى ئایینی و له وه دهرچووه ده مه ته قه ی له سهر بکری وه یا ره خنه ی لی بگیری. لایه نی ناحه ز که مندالیکى له خنکان رزگار کرد وه یا برسینیکى تیر کرد وه یا چاوی کویریکی رووناک کرده وه، بۆ نیازی به د و گلای خوی ئه م کارانه ده کات. لایه نی دۆستیش که به قه مچی ئاگر له پشتی خه لق هه لستینى بۆ سوودی ئه و خه لقه قه مچیکاری ده کات. ئه م تیبینیانه ده مگه ینى به شی کردنه وه ی ئه و ئیشاره یه که نه ختیک له مه وه به ره سهریدا تپه ریم و به لپنم دا کورته ییکى لی بنووسم.

له خو رازی بوون، به خو دا هه لگوتن، له عه یی خو بی ده نگ بوون، ره وا دیتنی چاکه بۆ خو و هه موو خو و ره فتریکى ئه وتوی له لاییکه وه، له لاییکى تریشه وه گومان له خه لق کردن، دیتنی عه یی ئاشکرا و نه یینیان، نه سه لماندنی مافیان، داننه هیتان وه یا ئینکار کردنی چاکه یان، رق هه لگرتن لیان... خولاسه سه یر کردنیان به پیچه وانه ی سه یری خو کردن، ئا ئه م دوو خو له مرؤفدا دیمه نیکى به رچاوه بۆ چاویکی عه ینه کی ره نگ لی دراوی به سه ره وه بی.

چ سەرپىنچىيى لەوهدا ناكرى كە ئەم خوه دوو لايىيەى له خو رازى بوون و له خەلق
هەلسەنگرانەوه، له بنەرەتا داھاتى سروشتى مرۆڤن، بەر له مرۆڤ ھەرچى
گيانلەبەرىش ھەيە بە روھك و ئازەلەيەوه «خوويستن و پەلەى ژيان» ى تىدا بەدى
دەكرى. سەبرى مندالى يەك دوو سالى بكە دەبىنى تا بوى بكرى شتىك بە دەستى
مندالى ترەوه ناھىلى، تەنانت رازىي نايى برا و خوشكى له خو گچكەترى مەمكى
دايكى بمزى.

بەلى، «خوويستنى و خووسەپاندن» (انانىة و تاكىد الذات) له مرۆڤدا ھەيە وەك
گوشت و خوین و دەمار و مېشك، لەوانەيە بویرم بلیم ھەر ئەم لایەنەى
خوپەرستىيى له مرۆڤدا بە پىچەوانە دەر دەكەويتەوه و دەبیتە بىگانە نەويستىيى. من
ئەمە بە راست دەزانم و لەگەل ئەمەشدا كە حەزى لى ناكەم لى وەتەنگ نایەم
چونكە بەشكى پىكھىنەرى مرۆڤى ئاسايە. وا دەزانم تا ئىرە چى وام نەگوتى
خويتەرم لى نارازى بكا و بە دەنگى بىنى چونكە لەو بابەتە قسەيەى بىستووہ و گوڤى
پى راھاتووہ. بەلام شتىكى ترم ماوه دەيخەمە سەر قسەكانم رەنگە ئاشنا نەبى لەبەر
گوڤى و چاوان.

من دەلیم سەرەراى ئەوہ كە وا مرۆڤ وەك ھەموو گيانلەبەرىك بەھوى «پەلەى
ژيان» ەوہ سوود و چاكە و خوڤىيى بۇ خوڤى دەوى و لەگەل غەبرى خوڤى
دەجەنگى، جارىكى تر سەرلەنوڤى بارى كۆمەلایەتیی، كە تايەتى مرۆڤە، واى لى
كردووہ زياتر لە گيانلەبەرانى تر ھوى بىگانە نەويستنى بۇ پەيدا بى، واتە ھەر وەك
لە سروشتدا پەلەى ژيان شەر بە مرۆڤ و گيانلەبەران دەكا بۇ وەدەست ھىنانى ھوى
ژيان و مانەوہ، كۆمەلایەتیی شەرىكى تايەتیی بە مرۆڤ دەكا لەگەل مرۆڤى
ھاوجىنسى خوڤى كە ئەم شەرە لە نىوان جانەوهرانى تردا نىيە و نايى. ئەم گوتەيە
بەبەريەوہ ھەيە لە كتيبيكى سەربەخودا شى بكریتەوہ، من لىرەدا ھەر ئەوہندەى
لەسەر دەرۆم كە يەككە لە مونسەبەكانى بابەتییكى ناوەرۆكى ھىنايە بەر سۆزى
خامە.

كۆمەلایەتیی و گۆران و پىشكەوتن و وەستان و دواكەوتنى بە ھەموو ناوەرۆكە لە
ئەژمار بەدەر و لە يەكتر نەچووہ كانيەوہ ئادەمىزادى لە بارىكدا داناوہ لى
دەوہشیتەوہ «بارام» لە ھەلەبجە ھەلوہستىك بوہستى بە لای خوڤى و دراوسىكانىەوہ
زۆر شىرن بەلكوو پىرۆز بى، كەچى بەلای «كرىشن» يىكى ھىند و «جۆرج» يكى
ئەورووپا و «تاناكا» يىكى ژاپونەوہ سزای ئىعدام كردنى پى رەوا بى.

ئەمەى لەم سى چوار دېرەدا گوتم شتىك نىيە دەمەتەقە ھەلگىرى مەگەر ئەو دەمەتەقەيەى كە بۇ شەرە دندوكى و نەسەلماندىن بى. ئا لەم كاتەدا ئەگەر خىزانى كابرائىكى دىنى ھىرۆ لە پشەردا جلكى وەك كىژىكى كۆلىجى ئۆكسفوردى لەبەر كرى، بىگومان دەرھال سەرى دەپرى، پياويكى فرەنسەيش ئەگەر لىي ئاشكرا بوو سى ژنى مارە كرىدە دادگەى فرەنسە بى سى و دوو دەىخاتە بەندىخانەوہ. پىي ناوى من نمونان بىنمەوہ، كۆمەلايەتى سەرلەبەرى زنجىرەيىكە لەو جۆرە نمونانە.

لەم لىكدانەوہم، كە ئەگەر مەودا ھەبا دەبوا تەواويك لە شى كرىدەوہى خەرىك بىم، دەگەم بەم ئەنجامە. مرؤف كە خاوەنى كۆمەلايەتییە و كۆمەلايەتیش بە ھەموو بارىكەوہ لە جىگەيىكەوہ بۇ جىگەيىك و لە پلەيىكەوہ بۇ پلەيىك و لە سەردەمىكەوہ بۇ سەردەمىك و لە مىللەتىكەوہ بۇ مىللەتىك دەگۆرى تا رادەى دزايەتیی و پىچەوانەيى، ئا ئەم مرؤفە زىاد لە ھەموو گىانلەبەران ھىندە لەيەكتر جودا و بىگانە و دژ و ناھەز و دوشمەن دەبى و ھوى دزايەتیی و لەيەكتر بىگانە بوونى ھىندە زۆر دەبى لزوم بە پەلەى ژيان و خۆويستىي نەھىلى، نەخىر بەر لەوہ پەلەى ژيان دەخلىكى ھەبى، لەيەكتر نەچوون و لەگەل يەكتر دژ بوون بە گز يەكترىاندا دىتى. مرؤف كە نەختىك لە مرؤفەكەى تر دوور كەوتەوہ بارى كۆمەلايەتیی ھەردوويان ئەوہندەيان لەيەكتر دەترازىتى بۇ يەكترىان دەكا بە گىانلەبەرى نامەفھومى نامەعقوول، جىاوازى زمان، دىن، نەرىت و عادەت، جلوبەرگ، خواردەمەنى، جۆرى نووستن و خانوو و ژنھىتان و مندال بەخىو كرىد بگرە جووت لىخوپرىن و رەز برىن و ھەزاران جىاوازى تر وا دەكا لە كابرائىكى ئەفغانى كە رازى نەبى لە ھەرچى كابرائىكى ھۆلەندەيى دەيكا.

بە راستىي بىگانە بە لای مرؤفەوہ نامەفھومە كرىدەوہ و رەوشتىشى نا جايەزە. كوردىكى شارەزوور لە لايەن فەللاحيكى چىنى دەوروبەرى پەكىنەوہ بانگھىشتن بكرى لەوانەيە خواردەكەى بۇ نەخورى يا ئەگەر خواردى بىھىتتەوہ، گوپى خوى بە پەمؤ بئاخنى نەوہك ئەو ئاوازە ناخۆشانە بىيسى كە گۆرانىيىژىكى پىشكەوتوى چىنى لە شەرەفى ئەو دەيان چرى. بىگومان ھەموو مەرحەبا و بەخىرھىتانەكانىشى بەلاوہ كارى سەرسورھىنن. رەنگە لە رەفتارى فەللاحە كە بەرامبەر مال و منالى خوى ھەر بە جارى ناراحەت بى. با مىسالىكى تىرت بۇ بىنمەوہ.

سەد سال لەمەوہبەر فەللاحيكى كورد نانى لە مالى تاغا وەيا كويخاي گوند دەخوارد، بانگھىشتىشى دەكرىد لە مونسەبەى ژنھىتاندا بۇ مالەكەى خوى. چ مانىيىكى نەبوو

کچی خۆی بدا به کوری ئاغا و کوئخا، مه منونیش ده بوو ئاغا کچی خۆی به کوره کهی دابا. به لام هه مان فه للاحی کورد ده سکوژی فه للاحیکی روسی نه ده خوارد، بگره گوشتی له فه للاحیکی دیان نه ده کړی نه ک هه ر له بهر ده سکوژ نه خواردن به لکوو له بهر ترسی ئه وه که رهنگه هی به راز بیت. که ده سکوژ و گوشتی فه للاحیکی روسی نه ده خوارد بشیان کوشتبا کچی خۆی نه ده دا به کوره کهی کچیشی لی نه ده خواست بۆ کوری خۆی.

دیتت نیزیکی و هاوئاینیی چه وسینه ره وهی ده کرد به ئاشنای چه وسایه وه که چی له یه کتر دووری و جوداوازیی ئاین دیواریکی هیند بلند و مه حکه می له میانی دوو چه وسایه وه هه لده نا که وا نه برمی و نه که سی لی سه رکه وی. ئه مانه راستی و به دیهین با من وه یا تو وه یا چین په ره ریکی و نیشتمان په ره ریکی چه زیشی لی نه کا.

جاران که ده گوترا «دین دشمن» هه رچی په یوه ندیی و له یه کتر نزیک بوونه وه و دوستانه تیی هه یه له خۆوه ده پچراو ده بوه دوستانه تیی... سه ر و مال و ناموسی «دین دشمن» بی دوودلی و لیکدانه وه هه لال بوو، چه ندین که س ناوی جه وانمه ردییان ده رده کرد له ریی کوشتنی «دین دشمنان» هوه. سه د سال له مه وه بهر مرؤف به پیاو کوشتن و دزی کردن و جه رده یی چه یای نه ده چوو، به لام دوو فری عه ره ق خوارد بایه وه له جیگه ییکی وه ک چوارتادا ناوی ده زرا تا ئه و راده یه که بی ئابرو ده بوو.

بیگومان جوداوازیه کانی کۆمه لایه تی خه لقی ئه وه نده له یه کتر جودا ده کرده وه که سنووری نه بی. تو له وه به سه هوو مه چۆ که وا ئیمرو له سه ر ده می فرۆک و گه رۆک و رادیو و میلیله تانی یه کگرتوو و ده یان و سه دان هو ی له یه کتر نزیک بوونه وه و یه کتر ناسین ئه و نامه فه وو میه و ناجایه زیه به ره و که م بوون چوو، بیری خۆت بۆ ئه و سه رده مه بگیروه وه که په یه روی مه زه بیکی ئاینی وای ده زانی په یه روی مه زه بیکی تر کلکی راسته قینه ی هه یه. که سرنج بگری له رۆژگاری ئیستا که شماندا نموونه ی بی ئه ژمار ده بینی و ده بیه ی له و ته رزه دژایه تیه ی که له سه رچاوه بیکی جیاوازی کۆمه لایه تیی هه لده قولی نه ک له جیاوازی به رزه وه ندی مادیه وه.

له شوپنیکیی وه ک «قبرس» دا جیاوازی زمان و ئاین دانیشتوانی ولاته که ی گرده بر کرده به دوو که رتی جودای له گه ل یه کتر دشمن. نه به رزه وه ندی گشتیی نه هی چینایه تیی نه هی مرؤفایه تیی نه هه رچی هو ی دوستانه تیی میانی ئاده میزاد هه یه

توانیوه تی ئهم دو جوداوازیه ی زمان و ئایین که هیچ کامیکیان ماددی نین بوهستینی. سهرله بهری تور که موسلمانه کانی قبرس له شهردان له گه ل سهرله بهری یونانیه دیانه کانی قبرس به وهرزیر و عه مه له و قوتایی و کاسبکار و روشنبیر و چاک و خرابی ههر دوو لایانه وه.

ئهو بانگه وازه ی که وا دلیرانه دهنگ هه لدیتی و ده لی سهرله بهری ئاده میزاد وه که یه کن، ههر چه ند بانگه وازیکی تا بلی خۆش و په سه ند و به شه ره فه به لام داخه که م له هه موو هه نگاوێک و هه موو له حزه ییکدا له عاست حه قیقه تدا کورت دیتی و له ته جره به ی رۆژانه دا چه ندین جار هه موو رۆژیک به درۆ ده خریتته وه و دوو چاری دلشکه سته یی ده بی ت.

من له و باوه ره دام خۆ گیل کردن به رامبه ر واقع ههر چه ند له رواله تدا دلسۆزانه ش بی ئه نجامیکی خرابی هه یه دزی سوودی تیکرای ئاده میزاد. ئیمه ده بی دان به راستیی و واقعدا بینین و ده رده کانمان چاره سه ر بکه ین له بهر تیشکی ئهو راستیه. نه ک سافیلکانه خۆمان باویینه سه ر باوه ری خۆشکه له ی له سه ر زار و زمانان شیرن. من که له کولانه ی ئهو راستییانه وه سه یری هه لوه سته ی ئهو نووسه رانه ی ئه وروویا ده که م که هه لوه سته که یان به دلی ئیمه نییه لیم روون و ئاشکرا ده بی که هوی له یه کتر رازی نه بوونمان ئهم نامه فهومیه ی بیگانه یه نه ک دژایه تی و دوشمنایه تی ئانقه ست. بۆ گۆرینی هه لوه ستیشیان به رامبه رمان ده بی وا بکه ین تیمان بگه ن و به لایانه وه مه فهوم بین. بیگومان داوا ده کری له مروفی زانا که وا له خۆوه له خه لقی بگا به لام وا دیاره ئهم تیگه یشتنه هینده ئاسان نییه وه ک بۆ هه وه ل نیگا ده رده که وی.

پنویسته ئیمه ش له وان بگه ین و لیان شاره زا بین. ده بی عوزریان لی سه لمینین که عوزریان هه بی. ئیمه و ئه وان و هه موو جیهان ده بی بیینه سه ر هه ست به عه بیی خۆ کردن و چاکه ی بیگانه دیتن. که ئه مه نه که ین و ئهو گوته په ره سه ندویه بلیینه وه که وا راده نویتی هوی دژایه تی و ناحه زی و تیکنه گه یشتن له میانی گه لاندای سوچی ده ره به گ و خویتمژ و کۆنه په رستانه به مه دا خۆمان به رایه ک خه ریک ده که ین له ته نکاویکی روشنبیری ئه و تۆوه هه لده قولی ره وایه پیی بگوتری نه خوینده واری.

پیش ماوه ییک موحه مه د عه لی کلای له بیروت له میانی قسه کانی که بؤ
رؤژنامه نووسیکی ده کرد گوتی هه رگیز له گه ل ئافره تی سپی جووت نابم، نه تیم ده گا
و نه تی ده گه م. من رهش و ئه و سپی ریک ناکه وین.

من دژی بهرده وام بوونی ئه و حاله م که پیاویکی رهش گومانای ده کا له ئافره تی
سپی، به لام ده زانم کلای له و قسانه یدا ده روونی خوی روون ده کاته وه و بهرتیلی له
کۆنه په رستان وه رنه گرتووه بؤ ئه م گوتانه. که بمانه وی دلای پاک کهینه وه
به رامبه ر ئافره تی سپی نابی مستیکی له بهرده می بدهین و بلین ناماقولیت کرد، هؤ
خزمه تکاری کۆنه په رست و چه وسینه ران.

که بیین و به راوردی چاره سه ر کردنی ئه و جوداوازیانه بکهین که گه لان له یه کتر
دوور ده خاته وه ده بیین نووسین له هه موو شتیک پتر ده توانی خه لق به یه کتر بناسینی
و له یه کتریان حالای بکا. گه لان ناتوانن گه شتی دوور و بهرده وام بکهن بؤ تیگه یشتن
و لی راهاتنی یه کتر به لام ده توانن به خویندنه وه له یه کتر بگهن. زؤر حه یف و
مه خابنه ئه م تاکه هویه ی یه کترناسینی نیو گه لان به پیچه وانهی مه بهس به کار بیت
و ئه سبابی دژایه تییان پتر بکا. ئاده میزاد له ری چار کردنی هویه کانی
تیکنه گه یشتنه وه به ره و برایه تی ده روا نه ک ئینکار کردنیان.

پهراویزه كان

1- پهراویزی مه لای ئینو ئاده م به سه ر نامیلکه ی شه رحی «عویسه ابن مالک» که
دوا ئالقه ی زنجیره باسیکی ناو کتیه که ی ئینو ئاده م خویه تی به ناوی (جواهر
المنقول)

-2

واقیعا دهرسه کانی بۆ خوایه
چ ده بوو گهر به کوردی نه بوایه
گوتم ئیسته ش له سه ر که ریی ماوی
چا بۆ مستم نه دا له نیو چاوی

«...»

تیبینی سایتی مامۆستا. نیت: ئەم گوتاره ی «پیشه کی» مامۆستا مهسعوود محهمهد
له کتیبیکی کۆری زانیاری کورد له سالی 1974 دا بلاو کراوه ته وه. پيش گوته یه که بۆ
سی گوتاری نیو کتیبی «بهركوتیكى خهرمانی كوردناسی له ئه وروویا».

«...»